

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 28. októbra 2015 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **L. O.** pre trestný čin znásilnenia § 241 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. júna 2015, sp. zn. 3Ntc 15/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **L. O. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 18. júna 2015, sp. zn. 3Ntc 15/2015, podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. návrh odsúdeného **L. O.**, t.č. v ÚVTOS Košice – Šaca na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 5 z 29. septembra 2004, sp. zn. 30T 15/2004, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, sp. zn. 6To 511/2004, a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 10 z 3. apríla 2007, sp. zn. 2T 22/2007, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe zo 17. mája 2007, sp. zn. 61To 237/2007, ktoré boli uznané na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 22. júla 2009, sp. zn. 3Ntc 15/2009, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú však bližšie písomne nezdôvodnil (č.l. 21 spisu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, postupom v zmysle § 192

ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že podaná sťažnosť nie je **dôvodná**.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 22. júla 2009, sp. zn. 3Ntc 15/2009, bol podľa § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por. uznaný na území Slovenskej republiky právoplatný rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 5 z 29. septembra 2004, sp. zn. 30T 15/2004, a trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý bol uložený podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, sp. zn. 6To 511/2004, z ktorého výkonu trestu bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu v Karlových Varoch z 9. mája 2005, sp. zn. 40PP 72/2005, a uznesením Okresného súdu v Karlových Varoch z 3. januára 2008, sp. zn. 40PP 72/2005, ktorým bol nariadený výkon zvyšku podmienene odpusteného trestu odňatia slobody (I/), ako i právoplatný rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 10 z 3. apríla 2007, sp. zn. 2T 22/2007, a trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov, ktorý bol uložený za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky a iné v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe zo 17. mája 2007, sp. zn. 61To 237/2007, (II/), oba týkajúce sa odsúdeného L. O.. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. krajský súd vyslovil, že vo výkone trestu odňatia slobody uloženého uznanými cudzími rozhodnutiami sa bude pokračovať na území Slovenskej republiky bez jeho premeny s tým, že podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 bol odsúdený pre výkon trestu zaradený do II. nápravnových skupiny.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že do vyššie zmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov (vec Obvodného súdu pre Prahu 5, sp. zn. 30T 15/2004) bola odsúdenému započítaná väzba od 13. marca 2004 do 16. novembra 2004 ako i výkon trestu od 16. novembra 2004 do 9. mája 2005, pričom do trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov (vec Obvodného súdu pre Prahu 10, sp. zn. 2T 22/2007) mu bola započítaná väzba od 12. decembra 2006 do 17. mája 2007 a výkon trestu od 17. mája 2007 do 30. októbra 2009.

Odsúdený L. O. začal trest odňatia slobody na území Slovenskej republiky vykonávať dňa 13. januára 2010.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica z 25. júna 2013, sp. zn. 3Nt 49/2013,

bol odsúdenému podľa § 411 ods. 1 Tr. por. zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody tak, že tento si bude ďalej vykonávať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Prešove, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, ako súd príslušný na konanie o návrhu odsúdeného o podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (§ 18 ods. 1 a § 31 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov prihládajúc primerane na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené pod č. 2/2011) si zabezpečil odpis z registra trestov odsúdeného, ako i správu o jeho správaní sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a po tomu predchádzajúcim výsluchu odsúdeného L. O. na verejnom zasadnutí konanom 18. júna 2015 vydal napadnuté uznesenie, ktorým podanému návrhu nevyhovel.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd **môže** odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený **vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život**, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin **po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody** alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Z vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že pre kladné rozhodnutie o podmienenečnom prepustení odsúdeného je vždy potrebné splnenie nielen formálnych ale i materiálnych podmienok.

Čo sa týka posudzovaného prípadu, tak tu potom krajský súd u odsúdeného L. O. správne zistil splnenie zákonom stanovenej formálnej požiadavky na podmienenečné prepustenie spočívajúcej vo vykonaní aspoň dvoch tretín súdom uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, no zároveň však tiež správne skonštatoval nesplnenie podmienky materiálnej.

Najvyšší súd sa plne stotožňuje s názorom súdu nižšieho stupňa, ktorý po vykonanom dokazovaní nedospel k bezpečnému záveru o tom, že by sa odsúdený už doterajším výkonom

trestu polepšil a že by od neho bolo možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tejto súvislosti bolo pritom správne poukazované najmä na kriminálnu minulosť odsúdeného, spáchanie závažnej trestnej činnosti ako i hodnotenie jeho správania sa počas výkonu trestu, keď v závere správy z 2. júna 2015 riaditeľ ústavu k charakteristike osoby odsúdeného uviedol nasledovné: „Program zaobchádzania čiastočne plní, výkon trestu čiastočne plní svoj účel. Riziko sociálneho zlyhania je vysoké z dôvodu nedostatočného vzdelania, nemal stále zamestnanie a pravidelný finančný príjem, má nekritický postoj k trestnej činnosti. Resocializačná prognóza je nepriaznivá. Odsúdený svojím správaním, plnením si povinností a prezentovanými postojmi čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča sa jeho podmiennečné prepustenie.“

Nakoľko argumentáciu uvedenú v odôvodnení napadnutého uznesenia považuje sťažnostný súd za správnu a postačujúcu pre prijaté závery, v plnom rozsahu v podrobnostiach na ňu odkazuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. októbra 2015

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová